

Dagthema: Wijding

Overweging 15 januari 2016 – Marina Slot

Lector: Liesbeth Broekhoff

*“... Als wij bewust Liefde, Barmhartigheid,
Vrede en Rechtvaardigheid als bronnen aannemen in ons leven,
worden we misschien later wel als Simeon en Anna,
als de discipelen van Jezus,
als die oude wijze mensen bij ons in Hoogkarspel
die ons willen steunen en voeden,
die elkaar willen steunen, voeden en bevestigen ...”*

Eerste lezing - Lukas 2:22-40

Tweede lezing - Gedicht: Ik wil leven

Openingslied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Een schoot van ontferming is onze God.
Hij heeft ons gezocht en gezien
zoals de opgaande zon aan de hemel.
Hij is ons verschenen toen wij in
duisternis waren, in schaduw van dood.
Hij zal onze voeten richten op de
weg van de vrede. (2x)

Opening

Lied: Voor de zevende dag

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

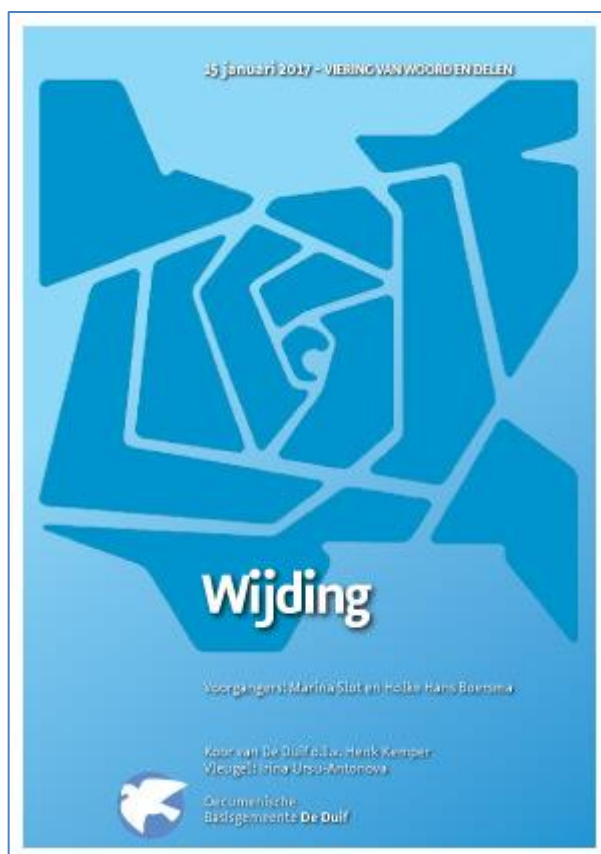
Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw.
En het licht niet haat.

Welkom en inleiding

Wat heerlijk om hier weer te zijn.

Welkom aan iedereen hier naar toe gekomen door de sneeuw en het winterweer.

Welkom mede namens Holke Hans met wie ik vandaag voorga in de viering met de speciale titel 'Wijding'.

Na Driekoningen waarbij magiërs, wijzen Jezus als de koning, de Messias aanwijzen, wordt Jezus zoals gebruikelijk is in de joodse traditie de tempel binnengedragen, mogelijk met andere eerstgeborenen. Volgens de wet van Mozes moest het eerstgeboren kind vrijgekocht worden en de moeder gereinigd worden van de bevalling.

Dit kind moest worden gewijd aan de Eeuwige zoals ook andere eerstgeborenen en er waren nog meer mensen die net zoals de wijzen hem herkenden als de Messias.

Simeon, een rechtvaardig en vroom man en Hanna, een profetes, zeer oude, wijze mensen die gedreven door de Geest geroepen waren naar de tempel.

En wat ben je dan als je gewijd bent, als je door velen wordt aangezien als de Gezalfde, de Messias, dan ben je misschien wel zoals in het gedicht staat geschreven, zuiver als de lucht, stil als het meer, helder als het water, enz...

En wat zegt ons dit nu in een krakend tijdsgewricht met meer onrechtvaardigheid en schijnheiligheid dan ons lief is...

Daar zoeken we naar, zoals we zo vaak hier op deze plek zoeken naar hoe te leven. Zoals we zo vaak zoeken en verlangen naar een schoot van ontferming en onze zachtheid. Laat je raken, laat je ontroeren door de muziek, de woorden en gebeden.

Dit is een plek om lief te hebben.

Ik wens ons een mooi uur toe.

Lied: Geschreven staat

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Geschreven staat dat uw Messias komt
op zonnevlagen, vleugels van genezing
en dat Gij komt in hem, wees hier aanwezig
opdat wij in ons vlees uw naam aanschouwen.

Verschijn. De nacht is diep, de dagen leeg.
De mensen sterven en zijn niet gelukkig. (2x)

Zoals uw woord in den beginne sprak,
zoals uw licht in den beginne lichtte,
zo kome uw Messias, uw knecht-koning,
een mens waarin Gij U te kennen geeft.

In diepe nacht is hij de weg gegaan
die in de afgrond voert der sprakelozen. (2x)

Wees hier aanwezig, nu, als toen in hem.
Wij waren ver weg, Gij een vreemde God,
een onbekende naam, één van de velen.
Maar hij heeft ons uw naam bemind gemaakt.

Een zoon van uw Tora, in U geworteld,
die ons geworden is tot heer en meester. (2x)

1e Lezing - Lukas 2:22-40

Wijding van Jezus in de tempel

Toen de tijd was aangebroken dat ze zich overeenkomstig de wet van Mozes rein moesten laten verklaren, brachten ze hem naar Jeruzalem om hem aan de Heer aan te bieden, zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: 'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden gewijd.' Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven.

Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem. Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de messias van de Heer zou hebben gezien. Gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus' ouders hun kind daar binnenbrachten om met hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden:

'Nu laat u, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals u hebt beloofd.

Want met eigen ogen heb ik de redding gezien die u bewerkt hebt ten overstaan van alle volken: een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.' Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over hem werd gezegd. Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: 'Weet wel dat velen in Israël door hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat betwist wordt, en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.'

Er was daar ook een profetes, Hanna, de dochter van Fanuel, uit de stam Aser. Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, en ze was nu al vierentachtig jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem.

Toen ze alles overeenkomstig de wet van de Heer hadden gedaan, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret. Het kind groeide op, werd sterk en was begiftigd met wijsheid; Gods genade rustte op hem.

Acclamatie: Kind ons Geboren (Jesaja 9:5)

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Allen:

Kind ons geboren, Zoon ons gegeven,
God onbedwingbaar, Vader voor eeuwig,
Koning van de vrede.

Kind ons geboren, Zoon ons gegeven,
God onbedwingbaar, Vader voor eeuwig,
Koning van de vrede. (2x)

2e lezing – Gedicht: Ik wil leven

ik wil leven

zuiver als de lucht
die geurt naar aarde

stil als het meer
dat de adem inhoudt
als de vissen spelen

helder als het water
dat het lage zoekt
in nietige beekjes
en eindeloze oceanen

open als het dal
de levensader
in versteende luister

ruim als de hemel
de grenzeloze heerbaan voor vogels
wolken en gedachten

stralend als de sterren
die zonder voorkeur schijnen

lachend als iemand
die trouw is aan zichzelf

Overweging

Ik moet bij Simeon en Anna, de oude mensen in de tempel, denken aan de mensen bij ons in het verzorgingshuis, de zeer ouden, de wijzen die reikhalzend uitzien naar de vieringen op donderdagochtend, naar de communie, het breken en delen van brood en wijn, want ook in de maandelijkse protestantse vieringen heb ik vrij snel het breken en delen van brood en wijn ingevoerd naar voorbeeld van ons Duifritueel.

Ze verlangen naar de oude woorden, de bekende gezangen en ook naar wat er van de samenleving bij hen binnendruppelt in zo'n viering.

Ik ervaar het altijd als een bijna sacraal moment als ik daar voor mag gaan. De wijding is in hen. Dankbaarheid overheerst, er is een sfeer van acceptatie en aandacht naar elkaar bij hen van wie de geest nog helder is. Soms ervaar ik daar de gemeenschap der heiligen waar in de bijbel over wordt gesproken. Daar maakt het niet uit wat je bent, katholiek of protestant, daar maken bisschoppelijke brieven en synodale besluiten geen indruk meer.

Zij zijn dikwijls lachend trouw aan zichzelf en relativeren alle humbug in de samenleving, dat leer ik van hen. En ik ga voor ze door het vuur.

Ik herken de gevoeligheid voor de taal van de geest, de klanken van liefde. Ik zie hoe aandachtig en zorgzaam zij die nog redelijk gezond zijn, zijn voor degenen die blind zijn of slecht kunnen

zien, voor degenen die niet meer kunnen lopen of slecht ter been zijn. Voor hen die in de put dreigen te raken door lichamelijk gebrek en slecht slapen.

Wijding: een verbond

Simeon en Anna zijn met aandacht in de tempel, ook zij hebben net als de wijzen signalen ontvangen dat er een bijzonder kind zal worden binnengedragen.

En zij hebben de rol gekregen om te toetsen, te bevestigen of het echt de Messias is, dat kindje van Jozef en Maria wat nu binnengedragen wordt.

Een bijzondere taak en dat is een wijding, we kennen het woord van priesters, dominee's en religieuzen, zoals onze eigen Corrie die binnenkort 50 jaar geleden is ingetreden bij de zusters van de Voorzienigheid, we kennen het van mensen met een religieuze opdracht.

En zij ervaren dat als iets heel bijzonders, een verbond over en weer met de bevestiging van goddelijke zegen.

Dat lijkt dus voorbehouden aan weinigen, maar dat heeft de kerk er van gemaakt.

Want die wijding geldt ook voor ons allemaal als we echt navolgers van die ene man, die rechtvaardige en barmhartige, die holy spirit uit Nazaret willen zijn.

Het is een woord dat je niet vaak gebruikt, je gaat straks niet zo gauw zeggen thuis of tegen de buurvrouw: ik ben gewijd vanmorgen.

Maar waarom niet eigenlijk, wij zoals we hier bij elkaar zijn, hebben niet voor niks deze plek opgezocht vanmorgen. En ook nu ben je hier weer bevestigd in je levensopdracht, in datgene wat je op je hebt genomen.

Worden als Simeon en Anna

We komen hier omdat we verlangen naar ontmoeting, naar echt contact, naar liefde over en weer, inspiratie en heling van wat kapot ging in onszelf in deze week.

We raken van zo'n viering toch altijd een beetje uit ons gewone doen. We worden op een ander been gezet, en misschien wensen we wel zoals ik zelf toen ik het gedicht uitkoos, iets te ervaren van wat daar in gezegd wordt. Ik wil léven 'open als het dal, ruim als de hemel, stralend als de sterren...'

Spiegelend aan het verhaal van dat kleine kind die bijna goddelijk genoemd wordt, kunnen ook wij onze wijding ontvangen.

Als wij bewust Liefde, Barmhartigheid, Vrede en Rechtvaardigheid als bronnen aannemen in ons leven, worden we misschien later wel als Simeon en Anna, als de discipelen van Jezus, als die oude wijze mensen bij ons in Hoogkarspel die ons willen steunen en voeden, die elkaar willen steunen, voeden en bevestigen.

Dan worden we misschien wel steeds meer ons zelf.

Dan ben je niet meer alleen op zoek, want dit ontvangen we hier allemaal samen.

Moge het zo zijn.

Pianospel

Geloofsbelijdenis

God van het leven,
die vreugde vindt in ieder mens,
je bent zorgzaam en je laat ons niet in de steek.
Ik geloof in je.

Jezus, onze naaste, die mij laat zien wie God is,

je vraagt aan ons om rechtop te staan.
Ik geloof in je.

Heilzame Geest, ik geloof in je.
Je openbaart je op onverwachte momenten
als wijsheid in mensen die weten wat goed is om te doen.
Ik geloof dat jouw kracht zich in mij kan openbaren.
Ik geloof in onze gemeenschap van mensen, die durven zoeken
en durven vieren dat ze jou vinden, God van het leven.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafellied: Scheur de wolken uiteen

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Scheur de wolken uiteen en kom.
Hier, nu, wees onze God, wie anders?
Niemand anders heeft ons gezocht,
niemand anders heeft zo geroepen
als een verliefde: dit is mijn lichaam,
open mij, eet mij, hier is mijn hart,
drink mijn ziel, hier ben ik, hier ben ik.
Als een verlorene heb je geroepen
en ons hart draaide om, en hoorde.
Waar ben je nu?
Waar bleef je hartstocht?
Ben je niet meer die ene van toen?

Uitnodiging

Ooit eens was er een maaltijd van Jezus met zijn leerlingen, mannen en vrouwen, en de kinderen zullen er wel omheen gespeeld hebben.
Ze vierden hun vriendschap en de grote opdracht die ze in het leven samen hadden. Ze deelden alles met elkaar, zoals ook wij met elkaar het leven willen delen hier. De vreugde en het verdriet, de blijdschap en de angst, de liefde en de vrede, alles waar wij op onze levenslange reizen tegenaan lopen.
Vandaag vieren we dat wij bij elkaar zijn, met elkaar en voor elkaar, en we delen brood en wijn, tekenen van leven en van samen. Komt want alles staat klaar.

Breken en delen van brood en wijn

Lied van Abraham

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

I. Tempeltorens hoog oprijzend:
sterrenwachten, derde ogen.
Wirwarstad van blinde muren
bloemfonteinen, massagraven.

Allen leefden, eeuwenoud,
onwrikbaar zeker, allen stierven:
nieuwe kwamen en verdwenen,
niets van hen zou overblijven.

Blijft alleen het onafzienbaar
lotbeschikkend rad voor ogen,
schaterlachend,
oogverblindend zonnewiel,
de zonnevader.

Blijft alleen de moedermaalstroom
die ons naamloos meesleurt, allen,
kansloos aan elkaar geketend,
keten van voldongen feiten.

II. In die schoot werd ik ontvangen.
In die schittering geborgen,
daar geboren en getogen
daaruit ben ik uitgebroken.

Om te zien een glimlachverte,
om te gaan een weg van dagen
naar een plaats van nieuwgeboorte
en geen dag mijn leven zeker.

Tastend naar wie met mij gaande
(als een kind mij nagegeven,
als ontelbaar licht van sterren)
mij zal richten, mens op aarde.

Die mij riep uit mijn ellende,
die mij zaait om vrucht te dragen,
die mij roept om niet te vrezen:
mij geschiede naar zijn woord.

Gedachte, uitgesproken door Holke-Hans

Slotlied: Dit ene weten wij

Henriëtte Roland Holst / Tom Löwenthal

Dit ene weten wij
en aan dit een houden wij ons vast in de duistere uren.
Er is een woord dat eeuwiglijk zal duren
en wie 't verstaat, die is niet meer alleen

Zegen voor jou

De Barmhartige is met je,
Ga in vrede, jouw weg ligt open.
De Levende gaat met je mee
en ruimt alle hindernissen op.
De Levende is met jou en ons allen
en zij zal zorg voor dragen.
De Levende zal in je schaduwen lopen
en legt zich bij je neer in je slaap.
De Levende blijft bij jou.
De Barmhartige is met ons,
met allen die ons lief zijn
en met onze wereld die naar vrede snakt.
Ontvang de zegen
en volg de Levende op de weg van liefde en mededogen.
Amen

